

Vi mener også, det var forkert, at Europarådet ikke reagerede kraftigere over for Rusland i januarsamlingen, end det gjorde, fordi det var at sende et forkert signal. Hvis man sender signal til folk, der udrydder andre, om, at det kan man godt gøre, for vi reagerer ikke, så bliver der udryddet endnu flere.

Men jeg sagde også i min ordførertale, at sådan er verden altså desværre endnu, og vi skal komme videre i retning af, at sådan bliver den ikke ved med at være. Og det er det, det her drejer sig om.

Peter Skaarup (DF):

Nu er det så over 1 år siden, at krigen i Kosovo startede, og det er også grunden til, at vi har den debat, vi har i dag om regeringens redegørelse. Forhistorien var jo, at Milosevic i høj grad omgik menneskerettigheder. Han stod for en grov etnisk udrensning, som det internationale samfund eller NATO eller FN eller OSCE, alle de organer, der nu havde mulighed for det, selvfølgelig reagerede imod. Det er klart.

I dag kan man så spørge: Er det blevet bedre af, at vi lavede en krig i det område? Har vi fået Milosevic væk fra magten? Nej, det har vi ikke. Tværtimod står han om muligt endnu stærkere nu, end han gjorde dengang.

Vi har stadig væk udrensninger i området. Vi har et Kosovo, hvor de stridende parter kun kan adskilles på grund af, at der er nogle styrker fra Vestens side i form af KFOR-styrkerne og også styrker fra Rusland, der står nede i området og sørger for at adskille dem. Og spørgsmålet er nu: Hvor lang tid skal de styrker være der? Er de nok? Kan de klare opgaven? Det er de store problemer, man står med nu og formentlig kommer til at stå med i de næste 10, 20 eller 50 år.

Man have ikke nogen såkaldt exit strategy, når det gælder denne aktion, og det bærer situationen i dag præg af. Det er nu serberne, der bliver udrenset. Det er nu serbernes mindesmærker, kirker, der bliver brændt af. Og det er selvfølgelig helt urimeligt.

Det er også på den baggrund, der har været megen kritik af den krig, man igangsatte, ikke at man forsøgte at få Milosevic væk fra hans forehavende, forsøgte at få også UCK væk fra deres forehavende. Det har der ikke været så megen kritik af. Det skulle man selvfølgelig forsøge, men efter vores opfattelse med diplomatiske midler og ikke med krigsindsats i området.

Der er så blevet lavet den her DUPI-rapport, som Dansk Udenrigspolitisk Institut har arbejdet hurtigt med, må man sige, og den foreligger nu, og det er så på den baggrund, regeringen også kommer med sin redegørelse.

DUPI-rapporten fastslår faktisk meget entydigt, at der faktisk ikke var noget mandat til at lave den krig, som regeringen i øvrigt ikke vil kalde en krig, men en humanitær intervention. Det står klart i DUPI-rapporten, og jeg synes, der har været nogle ordførere her fra talerstolen, der måske ikke rigtig har anerkendt, at det står meget klart i rapporten, så derfor vil jeg lige læse det op; det står faktisk utvetydigt: »Efter gældende folkeret er der ingen ret for staterne til at foretage intervention i en anden stat uden forudgående bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd«, står der.

Der findes, siger DUPI, kun to undtagelser fra denne regel: selvforsvar i tilfælde af et væbnet angreb og anvendelse af væbnet magt, som er godkendt af FN's Sikkerhedsråd, og ingen af disse regler vil kunne bruges i forbindelse med angrebet på Serbien. Argumenterne med, at angrebet skete af humanitære grunde, holder heller ikke, siger DUPI. Og videre siger man, at gældende folkeretlig sædvane har anerkendt, at repressalier aldrig kan omfatte anvendelsen af væbnet magt. Og selv om overgreb på menneskerettighederne i en stat kombineret med Sikkerhedsrådets manglende evne til at handle kan hævdes at hensætte det internationale samfund i moralsk nødretstilstand, kan den gældende folkeret ikke udgøre det retlige grundlag for en humanitær intervention.

Det står altså meget klart, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Eller det kunne det så alligevel, men det kan simpelt hen ikke lade sig gøre ud fra de regler, vi har i det internationale samfund nu.

Det kan så være, man vil lave dem om, at regeringen vil lave dem om, og det er der meget der tyder på at den vil.

Når man læser konklusionen – og der synes jeg, i lighed med, hvad f.eks. hvad hr. Villy Søvnald sagde, at regeringen drager konklusioner meget vidt, går meget langt i forhold til DUPI-redegørelsen – men når man læser regeringens konklusion på side 7, så siger regeringen godt nok, at den anerkender nogle af de ting, der står i DUPI-redegørelsen. Den siger: »Reskaberne til at håndtere det 21. århundredes konflikter er på plads. FN-pagtenes fædre gjorde disse redskaber tilstrækkeligt fleksible til at